

יום ו', כ' בסיון תשס"ג (20 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ' בסיון**, הוא יום קשה בתולדות עם ישראל, בין האירועים: **פרעות וגזרות קשות ואכזריות שעברו על יהדות פולין**, שהיתה בימים ההם רוב מניין ורוב בניין של יהדות אירופה. ב-כ' סיון היה **טבח ביהודי נמירוב הבצורה**. בפרעות והשמדות אלה, שליוו את מרד הקוזאקים, הטטארים והאיכרים באוקראינה, בפיקוד הצורר **בוגדן חמלניצקי** ['חמיל'] (ימ"ש), נגד הפולנים, נחרבו מאות קהילות, והרבה רבבות מ ישראל נהרגו ונספו במיתות משונות. הגזרות, שרוב חומרתן היתה בשנים ת"ח ות"ט (1648-1649), נמשכו לסירוגין עד שנת 1656.

"ויהי בשמוע הצורר חמיל שיהודים רבים נתאספו לקהילת הקודש **נמירוב**, שלח ראש אחד צורר היהודים על הקהילה הנ"ל ועמו כ- 600 איש שולפי חרב, וכתב לראשי אנשי העיר (לפולנים) שיהיו בעזרם. מה עשו הרשעים הקוזאקים? עשו להם דגלים כמו שיש לעם פולין, כי לא יש היכר אחר בין עם פולין לקוזאקים רק בדגליהם, ואנשי העיר היו יודעים מן זו הערמה והיו קוראים אל היהודים שבמבצר: פתחו השער, כי זה החיל מעם פולין שבאו לעזור אתכם מיד אויביכם. והיהודים שעל החומה עומדים היו רואים בדגליהם שהם כדגלי עם פולין והיו סבורים, שאמת דיברו להם אנשי העיר. מיד פתחו להם השער, וכיוון שפתחו להם השער, נכנסו הקוזאקים וחרבם שלופה בידם, ואנשי העיר בחרבות וברמחים ובאתים וקצתם הלכו במקלות, והרגו ביהודים הרג רב [ר"ל]. ונשים ובתולות עינו כרצונם, וקצת נשים ובתולות היו קופצין לבריכת המים הסמוכה למבצר, שלא יטמאו אותן הערלים ונטבעו במים. וגם הרבה אנשים שהיו יכולים לשוט קפצו לתוך המים ושטים בם, היו סבורים שניצלו מן ההרגה; היו האוקראינים שטים אחריהם בחרבות ובאתים והורגים אותם במים, וקצתם היו מורים בקני השריפה (ברובים) לתוך המים והרגום עד שנתאדמו המים מדם הרוגים."

[ספר התודעה / דברי ימי עם עולם]

"אלוקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט א-ל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד, ויתיעצו על צפוניך. אמרו לכו ונכחדם מגוי ולא ייזכר שם ישראל עוד. כי נועצו לב יחדיו עליך ברית יכרותו. .." [תהלים פרק פ"ג 2 - 6]

השבת, פר' "שלח לך", אנו למדים את הפרק **השלישי** בפרקי אבות, המתחיל כך: "עקבֵּא בן מהללאל אומר: הסתכל בשלושה דברים ואין אתה בא לידי עבירה: דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון..."

אומר הנביא הושע, "**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'**..." [הושע י"ד 3] וחז"ל מלמדינו כי "דברים" הם המעשים הטובים והלימוד שלנו. יציאתנו מהעולם הזה שונה במהותה מכניסתנו אליו. המלים "מאין" ו"לאן" מרמזים על כך: שתיהן מתייחסות למקום, אך אחת כתובה בכתב מלא, עם "י" (מאין), והשניה כתובה בכתב חסר, בלי "י" (לאן). התינוק נולד לעולם חפץ ללמוד הכל, לעשות הכל, לחוות הכל. לכן, נקודה זו בציר הזמן של החיים כתובה בכתב מלא. אך ביציאה מהעולם, אדם יודע שהוא כבר אינו מסוגל לעשות כלום ואינו יכול לקחת

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים ושבט שלום!

כניסת שבת (ב"ש): **19²⁵**

צאת השבת (ב"ש): **20²³**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ו', כ' בסיון תשס"ג (20 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עמו כלום חוץ מהלימוד שלו והמעשים הטובים שלו. לכן, נקודה זו בקצה השני של ציר הזמן כתובה בכתיב חסר.
[א.מ.בונים – פירוש על "פרקי אבות"]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

יום נעים ושבט שלום!

כניסת שבת (ב"ש): 19²⁵

צאת השבת (ב"ש): 20²³

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.